

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 178

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 12 martie 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
17.	— Lege privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului	2-5
262.	— Decret pentru promulgarea Legii privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului	5
HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR		
7.	— Hotărâre privind aprobarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu — Strategia de extindere și principalele provocări pentru perioada 2013—2014 COM (2013) 700	6-7
ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ		
58.	— Decizie privind sancționarea cu retragerea autorizației de funcționare a Societății PANNON SAFE Broker de Asigurare — S.R.L.	8
59.	— Decizie privind aprobarea cererii de suspendare a activității Societății ISPO BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.	9
REPUBLICĂRI		
Legea nr. 329/2003 privind exercitarea profesiei de detectiv particular		10-12
Legea nr. 360/2003 privind regimul substanțelor și preparatelor chimice periculoase		13-15

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

TITLUL I**Unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan****CAPITOLUL I
Dispoziții generale**

Art. 1. — Scopurile prezentei legi sunt:

a) asigurarea securității alimentare, protejarea intereselor naționale și exploatarea resurselor naturale, în concordanță cu interesul național;

b) stabilirea unor măsuri privind reglementarea vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan;

c) comasarea terenurilor agricole în vederea creșterii dimensiunii fermelor agricole și constituirea exploatațiilor viabile economic.

Art. 2. — (1) Terenurile agricole situate în intravilan nu intră sub incidența prezentei reglementări.

(2) Prevederile prezentei legi se aplică cetățenilor români, respectiv cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai statelor care sunt parte la Acordul privind Spațiul Economic European (ASEE) sau ai Confederației Elvețiene, precum și apatrizilor cu domiciliul în România, într-un stat membru al Uniunii Europene, într-un stat care este parte la ASEE sau în Confederația Elvețiană, precum și persoanelor juridice având naționalitatea română, respectiv a unui stat membru al Uniunii Europene, a statelor care sunt parte la ASEE sau a Confederației Elvețiene. Cetățenii și persoanele juridice aparținând unui stat membru al Uniunii Europene sau statelor care sunt parte la ASEE sau Confederației Elvețiene pot achiziționa teren agricol în România în condiții de reciprocitate.

(3) Cetățeanul unui stat terț și apatrizul cu domiciliul într-un stat terț, precum și persoanele juridice având naționalitatea unui stat terț pot dobândi dreptul de proprietate asupra terenurilor agricole situate în extravilan în condițiile reglementate prin tratate internaționale, pe bază de reciprocitate, în condițiile prezentei legi.

CAPITOLUL II**Vânzarea-cumpărarea terenurilor agricole situate în extravilan**

Art. 3. — (1) Terenurile agricole situate în extravilan pe o adâncime de 30 km față de frontiera de stat și țărmul Mării Negre, către interior, precum și cele situate în extravilan la o distanță de până la 2.400 m față de obiectivele speciale pot fi înstrăinate prin vânzare-cumpărare doar cu avizul specific al Ministerului Apărării Naționale, eliberat în urma consultării cu organele de stat cu atribuții în domeniul siguranței naționale, prin structurile interne specializate menționate la art. 6 alin. 1 din

Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică preemtorilor.

(3) Avizele prevăzute la alin. (1) vor fi comunicate în termen de 20 de zile lucrătoare de la înregistrarea cererii de solicitare de către vânzător. Procedura și alte elemente privind obținerea avizului specific al Ministerului Apărării Naționale se reglementează prin normele metodologice de aplicare a legii. În cazul neîndeplinirii acestei obligații de a emite avizul, se consideră ca fiind favorabil.

(4) Terenurile agricole situate în extravilan, în care se află situri arheologice, în care au fost instituite zone cu patrimoniu arheologic reperat sau zone cu potențial arheologic evidențiat întâmplător, pot fi înstrăinate prin vânzare doar cu avizul specific al Ministerului Culturii, respectiv al serviciilor publice deconcentrate ale acestuia, după caz, emis în termen de 20 de zile lucrătoare de la înregistrarea cererii de solicitare de către vânzător. Procedura și alte elemente privind obținerea avizului specific al Ministerului Culturii se reglementează prin normele metodologice de aplicare a legii. În cazul neîndeplinirii acestei obligații, avizul se consideră ca fiind favorabil.

CAPITOLUL III**Exercitarea dreptului de preempțiune**

Art. 4. — (1) Înstrăinarea, prin vânzare, a terenurilor agricole situate în extravilan se face cu respectarea condițiilor de fond și de formă prevăzute de Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, și a dreptului de preempțiune al coproprietarilor, arendașilor, proprietarilor vecini, precum și al statului român, prin Agenția Domeniilor Statului, în această ordine, la preț și în condiții egale.

(2) Prin excepție de la dispozițiile alin. (1), înstrăinarea, prin vânzare, a terenurilor agricole situate în extravilan pe care sunt situate situri arheologice clasate se face potrivit prevederilor Legii nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările ulterioare.

(3) Solicitarea și utilizarea certificatului de carte funciară în contractele translativ de proprietate privind bunurile imobile și alte drepturi reale fac pe deplin dovada bunei-credințe atât a părților din contract, cât și pentru profesionistul instrumentator, cu privire la calitatea de proprietar a vânzătorului asupra imobilului supus vânzării conform descrierii din cartea funciară.

Art. 5. — (1) În toate cazurile în care se solicită, în conformitate cu art. 1.669 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, pronunțarea unei hotărâri judecătorești care ține loc de contract de vânzare-cumpărare, este necesar ca antecontractul să fie încheiat în formă autentică și să fie îndeplinite condițiile prevăzute la art. 3, 4 și 9 din prezenta lege.

(2) Cererea de înscriere în cartea funciară a dreptului de proprietate, formulată în baza hotărârii judecătorești care ține loc de contract de vânzare, se respinge dacă nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de prezenta lege.

Art. 6. — (1) Prin derogare de la art. 1.730 și următoarele din Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare, vânzătorul înregistrează, la primăria din raza unității administrativ-teritoriale unde se află terenul, o cerere prin care solicită afișarea ofertei de vânzare a terenului agricol situat în extravilan, în vederea aducerii acesteia la cunoștința preemtorilor. Cererea este însoțită de oferta de vânzare a terenului agricol și de documentele doveditoare prevăzute de normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(2) În termen de o zi lucrătoare de la data înregistrării cererii, primăria are obligația să afișeze timp de 30 de zile oferta de vânzare la sediul său și, după caz, pe pagina de internet a acesteia.

(3) Primăria are obligația de a transmite structurii din cadrul aparatului central al Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, denumită în continuare *structura centrală*, respectiv structurilor teritoriale ale acestuia, denumite în continuare *structuri teritoriale*, după caz, un dosar care să cuprindă lista preemtorilor, respectiv copiile cererii de afișare, ale ofertei de vânzare și ale documentelor doveditoare prevăzute la alin. (1), în termen de 3 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii.

(4) În scopul unei transparențe extinse, în termen de 3 zile lucrătoare de la înregistrarea dosarului prevăzut la alin. (3), structura centrală, respectiv structurile teritoriale, după caz, au obligația să afișeze pe site-urile proprii oferta de vânzare, timp de 15 zile.

Art. 7. — (1) Titularul dreptului de preempțiune trebuie ca, în termenul de 30 de zile prevăzut la art. 6 alin. (2), să își manifeste în scris intenția de cumpărare, să comunice acceptarea ofertei vânzătorului și să o înregistreze la sediul primăriei unde aceasta a fost afișată. Primăria va afișa, în termen de 24 de ore de la înregistrarea acceptării ofertei de vânzare, datele prevăzute în normele metodologice de aplicare a prezentei legi, respectiv le va trimite pentru afișare pe site către structura centrală, respectiv structurile teritoriale, după caz.

(2) În cazul în care, în termenul de 30 de zile prevăzut la art. 6 alin. (2), mai mulți preemtori de rang diferit își manifestă în scris intenția de cumpărare, la același preț și în aceleași condiții, vânzătorul va alege, cu respectarea prevederilor art. 4, preemtorul, potențial cumpărător, și va comunica numele acestuia primăriei.

(3) În cazul în care, în termenul de 30 de zile prevăzut la art. 6 alin. (2), mai mulți preemtori de același rang își manifestă în scris intenția de cumpărare și niciun alt preemtor de rang superior nu a acceptat oferta, la același preț și în aceleași condiții, vânzătorul va alege dintre aceștia și va comunica numele acestuia primăriei.

(4) În cazul în care, în termenul de 30 de zile prevăzut la art. 6 alin. (2), un preemtor de rang inferior oferă un preț superior celui din oferta de vânzare sau celui oferit de ceilalți preemtori de rang superior lui care acceptă oferta, vânzătorul poate relua procedura, cu înregistrarea ofertei de vânzare cu acest preț, cu preemtorii de rang superior.

(5) Procedura prevăzută la alin. (4) se va desfășura o singură dată, în termen de 10 zile de la împlinirea termenului de 30 de zile prevăzut la art. 6 alin. (2). La expirarea celor 10 zile, vânzătorul va comunica primăriei numele preemtorului.

(6) În termen de 3 zile lucrătoare de la comunicarea prevăzută la alin. (2), (3) și (5), primăria are obligația să transmită structurii centrale, respectiv structurilor teritoriale, după caz, datele de identificare a preemtorului ales, potențial cumpărător, în vederea verificării îndeplinirii condițiilor legale.

(7) Dacă, în termenul de 30 de zile prevăzut la art. 6 alin. (2), niciunul dintre titularii dreptului de preempțiune nu își manifestă intenția de a cumpăra terenul, vânzarea terenului este liberă, cu respectarea dispozițiilor prevăzute de prezenta lege și de normele metodologice, urmând ca vânzătorul să înștiințeze în scris primăria despre aceasta. Vânzarea liberă a terenului la un preț mai mic decât cel cerut în oferta de vânzare prevăzută la art. 6 alin. (1) ori în condiții mai avantajoase decât cele arătate în aceasta atrage nulitatea absolută.

(8) În cazul în care, în termenul de 30 de zile prevăzut la art. 6 alin. (2), respectiv în termenul de 10 zile prevăzut la art. 7 alin. (5), vânzătorul modifică datele înscrise în oferta de vânzare, acesta reia procedura de înregistrare a cererii prevăzute la art. 6, cu respectarea dispozițiilor prezentei legi.

Art. 8. — Dispozițiile prezentului capitol privitoare la exercitarea dreptului de preempțiune se completează cu prevederile dreptului comun.

CAPITOLUL IV

Controlul aplicării procedurii dreptului de preempțiune

Art. 9. — Avizul final necesar încheierii contractului de vânzare în formă autentică de către notarul public sau pronunțării de către instanță a unei hotărâri judecătorești care ține loc de contract de vânzare se emite de către structurile teritoriale pentru terenurile cu suprafața de până la 30 de hectare inclusiv, iar pentru terenurile cu suprafața de peste 30 de hectare, de către structura centrală.

Art. 10. — (1) Verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 4 se va face de către structura centrală, respectiv de către structurile teritoriale de la locul situării imobilului, după caz, în termen de 5 zile lucrătoare de la primirea datelor și documentelor prevăzute la art. 6, respectiv art. 7. În cazul îndeplinirii condițiilor legale, în termen de două zile lucrătoare de la expirarea termenului pentru verificare, structura centrală, respectiv structurile teritoriale, după caz, vor emite avizul necesar încheierii contractului de vânzare-cumpărare. În cazul în care niciun preemtor nu își manifestă intenția de cumpărare prin depunerea ofertei în termenul prevăzut de prezenta lege, nu este necesară emiterea avizului prevăzut de art. 9. În acest caz, contractul de vânzare se încheie pe baza adevărilor eliberate de primărie.

(2) În situația în care, în urma verificărilor de către structura centrală, respectiv structurile teritoriale, după caz, se constată că preemtorul ales nu îndeplinește condițiile prevăzute de prezenta lege, se va emite un aviz negativ, în termen de două zile lucrătoare de la expirarea termenului pentru verificare prevăzut la alin. (1).

(3) Avizele prevăzute la alin. (1) și (2) vor fi eliberate prin grija structurilor teritoriale. Avizele vor fi publicate pe site-urile proprii, în termen de două zile lucrătoare de la emitere.

(4) În situația în care nu mai există nicio ofertă de cumpărare din partea titularilor dreptului de preempțiune care și-au manifestat acceptarea ofertei în termenul legal, vânzarea este liberă și se aplică în mod corespunzător dispozițiile art. 7 alin. (7).

(5) Structurile prevăzute la alin. (1) și procedura de emitere și de eliberare a avizelor vor fi stabilite prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(6) În situația în care nu mai există niciunul dintre titularii dreptului de preempțiune care și-au manifestat acceptarea ofertei în termenul prevăzut la art. 7 alin. (1), se aplică prevederile art. 7 alin. (7).

Art. 11. — Arendașul care dorește să cumpere terenul agricol situat în extravilan trebuie să dețină această calitate pentru terenul respectiv, stabilită printr-un contract de arendă valabil încheiat și înregistrat potrivit dispozițiilor legale, la momentul afișării ofertei de vânzare la sediul primăriei.

Art. 12. — În exercitarea atribuțiilor care rezultă din aplicarea prezentei legi, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, împreună cu structurile subordonate, după caz:

- a) asigură publicarea ofertelor de vânzare-cumpărare pe site-ul propriu;
- b) asigură verificarea exercitării dreptului de preempțiune;
- c) verifică îndeplinirea condițiilor legale de vânzare-cumpărare de către potențialul cumpărător, prevăzute de prezenta lege;
- d) emit avizul prevăzut la art. 9 necesar încheierii contractului de vânzare-cumpărare a terenurilor agricole situate în extravilan;
- e) înființează, gestionează și administrează baza de date a terenurilor agricole situate în extravilan, potrivit normelor metodologice de aplicare a prezentei legi;
- f) constată contravențiile și aplică sancțiunile prevăzute de prezenta lege, prin personalul împuternicit.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 13. — Încălcarea dispozițiilor prezentei legi atrage răspunderea administrativă, contravențională sau civilă, după caz.

Art. 14. — Constituie contravenții următoarele fapte:

- a) vânzarea-cumpărarea terenurilor agricole situate în extravilan, în care se află situri arheologice, în care au fost instituite zone cu patrimoniu arheologic reperat sau zone cu potențial arheologic evidențiat întâmplător, fără avizul specific al Ministerului Culturii, respectiv al serviciilor publice deconcentrate ale acestuia, după caz, prevăzut la art. 3 alin. (4);
- b) vânzarea-cumpărarea terenurilor agricole situate în extravilan fără avizul specific al Ministerului Apărării Naționale, prevăzut la art. 3 alin. (1), dacă această situație era notată în cartea funciară la data solicitării extrasului de carte funciară pentru autentificare;
- c) vânzarea-cumpărarea terenurilor agricole situate în extravilan fără avizul structurii centrale, respectiv ale structurilor teritoriale ale Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, după caz, prevăzut la art. 9, cu excepția situației prevăzute la art. 7 alin. (7) și art. 10 alin. (1);
- d) nerespectarea dreptului de preempțiune în condițiile prevăzute la art. 4.

Art. 15. — Contravențiile prevăzute la art. 14 se sancționează cu amendă de la 50.000 lei la 100.000 lei.

Art. 16. — Înstrăinarea prin vânzare-cumpărare a terenurilor agricole situate în extravilan fără respectarea dreptului de preempțiune, potrivit art. 4, sau fără obținerea avizelor prevăzute la art. 3 și 9 este interzisă și se sancționează cu nulitatea absolută.

Art. 17. — Constatarea și sancționarea contravențiilor se fac de către personalul împuternicit din structurile centrale și locale cu atribuții în domeniu, aflate în subordinea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

Art. 18. — Prevederile art. 14—17 referitoare la contravenții se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 19. — Sumele provenite din aplicarea amenzilor prevăzute la art. 15 se constituie venit la bugetul de stat.

Art. 20. — (1) Prevederile prezentei legi nu se aplică antecontractelor și pactelor de opțiune care au fost autentificate la notariat anterior intrării în vigoare a acesteia.

(2) Dispozițiile prezentei legi nu se aplică înstrăinărilor între rude până la gradul al treilea, inclusiv.

Art. 21. — (1) În termen de 7 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, se vor elabora normele metodologice pentru aplicarea prevederilor prezentei legi, care se aprobă prin ordin comun al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice, al ministrului apărării naționale și al ministrului culturii, cu consultarea Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România și a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară.

(2) Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Normele metodologice vor fi emise în termen de 7 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(4) Până la data publicării normelor metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I, se aplică regulile de drept comun.

TITLUL II

Dispoziții privind modificarea Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, precum și unele măsuri de organizare a Agenției Domeniilor Statului

Art. 22. — Legea nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 299 din 7 iunie 2001, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 4, partea introductivă a alineatului (1) și alineatul (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Agenția Domeniilor Statului, instituție publică cu personalitate juridică, finanțată integral de la bugetul de stat, prin bugetul Secretariatului General al Guvernului, în subordinea Guvernului și în coordonarea tehnică a ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, are următoarele atribuții:

(2) Structura organizatorică, regulamentul de organizare și funcționare ale Agenției Domeniilor Statului se aprobă prin hotărâre a Guvernului.”

2. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Agenția Domeniilor Statului este condusă de un președinte cu rang de secretar de stat, și un vicepreședinte cu rang de subsecretar de stat, numiți prin decizie a prim-ministrului.

(2) În exercitarea atribuțiilor, președintele emite ordine și instrucțiuni, în condițiile legii.

(3) Președintele Agenției Domeniilor Statului are calitatea de ordonator terțiar de credite.

(4) Președintele reprezintă Agenția Domeniilor Statului în raporturile cu celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și locale, cu alte persoane juridice și fizice, precum și în justiție.”

3. La articolul 51, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Din Comitet fac parte reprezentanți ai Secretariatului General al Guvernului, ai Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, ai Agenției Domeniilor Statului, ai Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, ai Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, ai Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice și ai Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice. Componenta,

atribuțiile și modul de funcționare ale Comitetului se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(3) Membrii Comitetului sunt remunerați din bugetul de venituri și cheltuieli aferent activității de privatizare al Agenției Domeniilor Statului, întocmit cu respectarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, aprobată prin Legea nr. 44/1998, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, cu modificările și completările ulterioare. Cuantumul maxim al indemnizației lunare va fi stabilit prin decizie a prim-ministrului, fără a putea depăși 20% din nivelul indemnizației lunare acordate prin lege pentru funcția de secretar de stat.”

Art. 23. — Atribuțiile ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind coordonarea tehnică a Agenției Domeniilor Statului vor fi prevăzute în hotărârea Guvernului privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

Art. 24. — Numărul maxim de posturi al Secretariatului General al Guvernului se suplimentează cu 238 de posturi, corespunzător numărului de posturi al Agenției Domeniilor Statului.

Art. 25. — (1) În termen de maximum 15 zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, între Agenția Domeniilor Statului,

Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale și Secretariatul General al Guvernului se va încheia un protocol de predare-preluare, pe baza bilanțului de închidere întocmit de Agenția Domeniilor Statului, la data semnării acestuia.

(2) Prin protocolul prevăzut la alin. (1) se predau Secretariatului General al Guvernului elementele patrimoniale ale Agenției Domeniilor Statului, creditele bugetare aprobate acestei instituții și neutilizate, precum și numărul de posturi cu personalul aferent.

Art. 26. — Până la data semnării protocolului de predare-preluare prevăzut la art. 25, finanțarea cheltuielilor curente ale Agenției Domeniilor Statului se asigură din bugetul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

Art. 27. — Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă, la propunerea ordonatorilor principali de credite, respectiv Secretariatul General al Guvernului și Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, modificările ce decurg din aplicarea prevederilor prezentei legi în structura bugetului de stat și a bugetelor Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale și Secretariatului General al Guvernului, în baza protocolului de predare-preluare încheiat între Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, Agenția Domeniilor Statului și Secretariatul General al Guvernului.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, în condițiile art. 77 alin. (2), cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

București, 7 martie 2014.

Nr. 17.

PREȘEDINTELE SENATULUI

GEORGE-CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind unele măsuri
de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole
situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001
privind privatizarea societăților comerciale
ce dețin în administrare terenuri proprietate publică
și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea
Agenției Domeniilor Statului**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (3) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 5 martie 2014.

Nr. 262.

HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRĂRE

privind aprobarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu — Strategia de extindere și principalele provocări pentru perioada 2013—2014 COM (2013) 700

În temeiul prevederilor art. 67 și ale art. 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 40 din Hotărârea Camerei Deputaților nr. 11/2011 privind procedura de lucru și mecanismul decizional pentru exercitarea controlului parlamentar asupra proiectelor de acte legislative ale Uniunii Europene, în temeiul prevederilor Tratatului de la Lisabona privind rolul parlamentelor naționale,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Luând în considerare Proiectul de opinie nr. 4c-19/93 adoptat de Comisia pentru afaceri europene în ședința din 26 februarie 2014,

1. Camera Deputaților felicita instituțiile Uniunii Europene și statele membre care susțin politica de extindere, pentru poziția lor și pentru contribuțiile aduse la consolidarea acestui proces.

2. Camera Deputaților apreciază faptul că Strategia de extindere adoptată confirmă faptul că rămân pertinente în continuare criteriile fundamentale de aderare de la Copenhaga, convenite în urmă cu 20 de ani, alături de cele privind guvernanta economică, competitivitatea, consolidarea instituțiilor democratice, respectarea în practică a principiilor de libertate de exprimare și a drepturilor persoanelor aparținând minorităților, inclusiv romii, protejarea altor grupuri vulnerabile împotriva discriminărilor, relațiile de bună vecinătate, cooperarea regională și soluționarea disputelor bilaterale.

3. Camera Deputaților subliniază faptul că România a fost și rămâne un susținător activ al extinderii Uniunii Europene, apreciind că aceasta este una dintre cele mai de succes politici ale Uniunii Europene. Perspectiva europeană pentru țările angajate în procesul de apropiere de Uniunea Europeană a contribuit deja la transformarea lor democratică, la modernizare instituțională și la ample reforme economice.

4. Camera Deputaților consideră că progresul pe calea aderării depinde de măsurile luate de fiecare țară pentru a satisface criteriile stabilite, în baza principiului meritelor proprii; susține necesitatea ca țările implicate în procesul de extindere să continue punerea în aplicare a unor reforme ambițioase; apreciază că aceste elemente pot asigura credibilitatea politicii de extindere, în măsura în care „credibilitatea” ar însemna o creștere a calității procesului în ansamblu și nu un eufemism pentru obturarea căilor de acces către Uniune; în același timp, crede că oferirea unei perspective de aderare nu ar trebui să fie folosită în discursurile politice ca simplu stimulent, ci să corespundă prevederilor tratatelor Uniunii și să reflecte realizările și atitudinea responsabilă a statelor candidate.

5. Camera Deputaților agreează adaptarea metodei și a mecanismelor politicii de extindere la evoluția Uniunii și a politicilor sale, prin aceea că, în prezent, procesul de aderare este mai riguros și mai cuprinzător, abordează cu prioritate elementele fundamentale, introduce chiar de la începutul negocierilor domeniul ca reforma judiciară și lupta împotriva criminalității organizate și a corupției, care s-au dovedit a fi cel mai dificil de îndeplinit, pune statul de drept în centrul procesului de aderare, ca pilon-cheie al criteriilor politice de la Copenhaga, dar atrage atenția că aceste ajustări nu trebuie să inducă

percepția înăspririi condițiilor de aderare generate de lipsa de apetență a unor state membre față de extindere.

6. Camera Deputaților admite importanța oferirii unei perspective europene atât țărilor din Balcanii de Vest, cât și altor țări din vecinătatea Uniunii, angajate în procesul de apropiere de Uniunea Europeană, care înregistrează performanțe notabile în efortul de aliniere la standardele Uniunii.

Din perspectiva dificultăților deosebite care s-au aflat în calea finalizării negocierilor statelor Parteneriatului Estic a Acordurilor de Asociere, subliniază meritele Republicii Moldova și ale Georgiei și solicită instituțiilor europene să întreprindă măsurile necesare pentru semnarea acordurilor și pentru facilitarea accesului celor două țări la nivelul superior de integrare.

7. Camera Deputaților remarcă progresele statelor candidate, așa cum au fost evidențiate în rapoartele de țară din 2013 pentru Albania, Bosnia și Herțegovina, Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, Kosovo, Muntenegru, Serbia și Turcia.

8. Camera Deputaților consideră că anul 2013 a fost important și pentru parcursul european al Serbiei, prin decizia Consiliului European din iunie privind deschiderea negocierilor de aderare și prin intrarea în vigoare a Acordului de Stabilizare și Asociere, subliniază sprijinul constant pe care România l-a acordat parcursului european al statului vecin, atrăgând atenția asupra necesității implementării coerente a măsurilor privind protecția minorităților.

9. Camera Deputaților felicita toți actorii acordului istoric dintre Serbia și Kosovo, din 19 aprilie 2013, și consideră că acest acord demonstrează că se pot rezolva situații conflictuale complicate și grave dacă există voință politică și că integrarea europeană își păstrează atractivitatea; regretă că nu toate statele din zonă au profitat de acest succes pentru a-și rezolva propriile diferende.

Salută hotărârea Consiliului European de a începe negocierile de aderare cu Serbia, precum și autorizarea de către Consiliul Uniunii a deschiderii negocierilor pentru un acord de stabilizare și de asociere între Uniunea Europeană și Kosovo.

10. Camera Deputaților invită Serbia să manifeste aceeași viziune și responsabilitate și în combaterea discriminării și protecția minorităților naționale.

11. Camera Deputaților susține opțiunea de politică internațională a României în sensul respectării principiului neutralității față de statut în privința Kosovo și consideră că Acordul de asociere al Uniunii cu Kosovo ar trebui să fie de competență exclusiv comunitară.

12. Camera Deputaților salută lansarea în anul 2014 a celui de-al doilea instrument de asistență pentru preaderare (IPA II) care introduce mai multe inovații importante, în special

prioritatea acordată definirii politicilor și strategiilor pe termen lung într-un număr limitat de sectoare prioritare, adaptate nevoilor și capacităților fiecărei țări.

13. Camera Deputaților regretă urgența și persistența pozițiilor de contestare a procesului de extindere din partea unor grupări politice și uneori chiar a guvernelor și parlamentelor naționale din unele state membre, își exprimă preocuparea că așa-numita „oboseală a extinderii” indică și reducerea disponibilității unor state membre de a mai contribui la construcția europeană, dar are convingerea că aceasta este o situație temporară, generată de dezechilibrele economice și sociale provocate de criza economică și implicit de reducerea capacității Uniunii de a-și asuma anumite responsabilități și costuri. Își exprimă satisfacția că în România nu există curente antieuropene sau eurosceptice și constată că există un raport direct proporțional între nivelul statistic de încredere al populației în Uniunea Europeană și nivelul de susținere a politicii de extindere de către autoritățile naționale.

14. Camera Deputaților consideră că elementele de noutate introduse de Pachetul Extindere 2013 pot induce creșterea calității procesului de extindere, în special:

— caracterul concret al sprijinului acordat statelor implicate în procesul de extindere, prin pregătirea de către Comisia Europeană a unui set de măsuri generale pentru fiecare dintre provocările identificate;

— o mai mare concentrare pe drepturile fundamentale și, implicit, completarea acțiunilor Uniunii prin măsuri suplimentare pentru asigurarea libertății de exprimare a cetățenilor și a mass-mediei, pentru asigurarea drepturilor minorităților sexuale și a minorității rome;

— un accent mai mare și un limbaj mai detaliat pentru depășirea diferendelor bilaterale nu doar între statele implicate în procesul de extindere, ci și între acestea și statele membre.

15. Camera Deputaților precizează că în România, ca și în alte state membre s-au făcut eforturi considerabile pentru integrarea romilor, dar că doar strategiile naționale nu sunt suficiente pentru rezolvarea cu succes a problemelor acestora.

16. Camera Deputaților propune Comisiei Europene ca în cadrul conferinței privind minoritatea romă, preconizată a fi organizată în 2014 la Bruxelles, să se introducă pe agendă tema unei strategii inovatoare axate pe recunoașterea etniei rome ca etnie europeană, în scopul promovării unui set de principii care să stea la baza elaborării unui proiect unic european dedicat acestei minorități, și nu doar un cadru pentru strategiile naționale de integrare a romilor, cum există în prezent.

17. Camera Deputaților consideră că eforturile pentru a depăși diferendele bilaterale sunt insuficiente și observă că, în pofida statutului său de pacificator, Uniunea Europeană a subestimat gravitatea și sursele de alimentare a diferendelor bilaterale, precum și riscurile pentru procesul de extindere; această abordare se perpetuează și în documentul analizat, prin faptul că nu se prevede formalizarea angajamentelor statelor de

a rezolva diferendele bilaterale ca normă a procesului de extindere; simpla enunțare a necesității de rezolvare a diferendelor bilaterale, recomandarea de a căuta consensul și argumentul că standardele Uniunii presupun bune relații între statele membre nu par să aibă efect.

18. Camera Deputaților semnalează că mixul dintre leadershipul slab, lipsa de experiență în rezolvarea conflictelor și apetitul scăzut pentru compromis fac ca diferendele bilaterale să afecteze procesul de aderare și elementul de echitate al principiului condiționalității.

19. Camera Deputaților amintește că diferendele bilaterale dintre statele din Balcanii de Vest sunt și în prezent alimentate de probleme privind demarcarea frontierelor, drepturile de proprietate, persoanele strămutate și refugiații, drepturile minorităților etnice și nerecunoașterea existenței minorităților etnice în alte state, nerecunoașterea între bisericile ortodoxe, problemele de identitate și de statut, interpretări contradictorii ale istoriei.

20. Camera Deputaților observă că retorica etno-naționalistă continuă să-și mențină influența în țări ca, de exemplu, Bosnia și Herțegovina și Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, lăsând puțin spațiu pentru argumente raționale; ca urmare, valorile democratice de bază sunt serios subminate, discursul politic este polarizat de-a lungul liniilor etnice, iar societatea rămâne profund divizată.

21. Camera Deputaților consideră că explicația faptului că soluționarea diferendului bilateral dintre Grecia și Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei pe tema denumirii constituționale nu s-a realizat, deși constituie o cerință esențială pentru avansarea parcursului euro-atlantic al Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei, rezidă în combinația elementelor indicate mai sus.

Amintește că procesul de mediere ONU în problema numelui, care opune Macedonia și Grecia, intră în cel de-al 18-lea an, iar șansele de rezolvare par mai îndepărtate ca niciodată.

Speră că prestigiul exercitării președinției de 6 luni a Consiliului Uniunii Europene să determine Grecia să se implice mai activ în negocierile cu țara vecină.

22. Camera Deputaților apreciază importanța acordată de Comisia Europeană întăririi în continuare a cooperării regionale; sprijină implicarea Procesului de Cooperare în Europa de Sud-Est, a Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa și a Consiliului Europei, datorită expertizei acestor organizații în regiunea Balcanilor de Vest și a statelor din vecinătatea Uniunii Europene; salută numirea Înalțului Reprezentant pentru Balcani al Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa și crede că ar trebui constituite mecanisme pentru o cooperare mai sistematică și mai țintită cu organizațiile internaționale care împărtășesc cu Uniunea Europeană obiective a căror realizare poate contribui la succesul politicii de extindere.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 11 martie 2014, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

București, 11 martie 2014.
Nr. 7.

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE

privind sancționarea cu retragerea autorizației de funcționare a Societății PANNON SAFE Broker de Asigurare — S.R.L.

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în București, Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, cod de înregistrare fiscală 31588130, reprezentată legal prin președinte, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma hotărârii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară consemnate în extrasul procesului-verbal al ședinței din data de 8 ianuarie 2014, în cadrul căreia au fost analizate rezultatele controlului efectuat în perioada 28—30 octombrie 2013 la Societatea PANNON SAFE Broker de Asigurare — S.R.L., cu sediul social în Timișoara, Calea Martirilor 1989 nr. 23, camera 2, ap. 1, județul Timiș, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J35/2232/2007, CUI 21920983/13.06.2007, RBK — 493/15.07.2008,

a constatat următoarele:

1. Societatea nu are sediu social destinat desfășurării activității pentru care a fost autorizată, la care să fie prezent în permanență un angajat al brokerului, în cadrul programului zilnic de lucru, fiind astfel încălcate prevederile art. 2 lit. e) din Normele privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau reasigurare, precum și condițiile de menținere a acesteia, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 15/2010, cu modificările și completările ulterioare, ceea ce constituie contravenție potrivit prevederilor art. 39 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

2. Începând cu data de 28 aprilie 2013, societatea nu mai deține o poliță de asigurare de răspundere civilă profesională a brokerilor, fiind astfel încălcate prevederile art. 35 alin. (5) lit. c) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 2 lit. c) din Normele privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau reasigurare, precum și condițiile de menținere a acesteia, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 15/2010, cu modificările și completările ulterioare, ceea ce constituie contravenție potrivit prevederilor art. 39 alin. (2) lit. a) și m²) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară d e c i d e:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, se sancționează cu retragerea autorizației de funcționare Societatea PANNON SAFE Broker de Asigurare — S.R.L., cu sediul social în Timișoara, Calea Martirilor 1989 nr. 23, camera 2, ap. 1, județul Timiș, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J35/2232/2007, CUI 21920983/13.06.2007, RBK — 493/15.07.2008.

Art. 2. — (1) După data retragerii autorizației de funcționare, brokerului de asigurare i se interzic desfășurarea activităților de negociere și încheiere de noi contracte de asigurare pentru persoanele fizice sau juridice, acordarea de asistență pe durata derulării contractelor în curs ori în legătură cu regularizarea daunelor, precum și desfășurarea oricăror operațiuni specifice brokerilor de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Societatea PANNON SAFE Broker de Asigurare — S.R.L. are obligația să își notifice clienții, în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele de asigurare direct la asigurații.

(3) Societatea PANNON SAFE Broker de Asigurare — S.R.L. răspunde pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contracte anterior comunicării prezentei decizii.

Art. 3. — (1) Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și se poate sesiza Curtea de Apel București, în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, executarea măsurii sancționatoare, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Prim-vicepreședintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Daniel Dăianu

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE
privind aprobarea cererii de suspendare a activității Societății
ISPO BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în București, Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, cod de înregistrare fiscală 31588130, reprezentată legal prin președinte, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma hotărârii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară consemnate în extrasul procesului-verbal al ședinței din data de 9 decembrie 2013, în cadrul căreia au fost analizate rezultatele controlului efectuat în perioada 25—26 noiembrie 2013 la Societatea ISPO BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în localitatea Buzău, str. Obor, bl. 11, sc. A, parter, ap. 1, județul Buzău, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J10/48/22.01.2013, C.U.I. 31118554/22.01.2013 și înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare al Autorității de Supraveghere Financiară cu nr. RBK — 741/26.04.2013, reprezentată în timpul controlului de doamna Istrate Vanda Simona — administrator/asociat unic al societății și de doamna Enache Simona, director executiv,

a constatat următoarele:

— De la data autorizării (25 aprilie 2013) și până la data controlului, societatea nu a desfășurat activitate de intermediere și nu a obținut venituri din activitatea de intermediere sau din alte activități în legătură cu obiectul de activitate.

— La data controlului, societatea nu înregistra debite în contul taxei de funcționare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară d e c i d e:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 3 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 5 lit. g) și art. 8 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă, la cerere, suspendarea pe o perioadă de 3 ani a activității de broker de asigurare desfășurate de Societatea ISPO BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în localitatea Buzău, str. Obor, bl. 11, sc. A, parter, ap. 1, județul Buzău, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J10/48/22.01.2013, C.U.I. 31118554/22.01.2013 și înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare al Autorității de Supraveghere Financiară cu nr. RBK — 741/26.04.2013, reprezentată în timpul controlului de doamna Istrate Vanda Simona — administrator/asociat unic al societății și de doamna Enache Simona, director executiv.

Art. 2. — Pe toată perioada de suspendare a activității de broker de asigurare prevăzută la art. 1, societății i se interzic atât desfășurarea activității de intermediere în asigurări, respectiv negocierea, încheierea contractelor de asigurare sau de reasigurare ori acordarea de asistență înainte și pe durata derulării contractelor sau în legătură cu regularizarea daunelor, după caz, cât și desfășurarea oricăror altor operațiuni specifice brokerilor de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — (1) Cu cel puțin 30 de zile înainte de expirarea duratei de suspendare, Societatea ISPO BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. este obligată să comunice reluarea activității de asigurare, menținerea suspendării sau încetarea activității de broker de asigurare.

(2) Reluarea activității se va dispune prin decizie motivată a Autorității de Supraveghere Financiară.

Art. 4. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Prim-vicepreședintele Autorității de Supraveghere Financiară,

Daniel Dăianu

București, 25 februarie 2014.

Nr. 59.

REPUBLICĂRI

LEGEA Nr. 329/2003

privind exercitarea profesiei de detectiv particular*)

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) *Detectivul particular* este persoana atestată în condițiile prezentei legi și care, fără să aducă atingere dreptului la viață intimă, familială și privată ori altor drepturi și libertăți fundamentale, la cererea persoanelor fizice sau juridice, desfășoară activități specifice de investigare, referitoare la:

- conduita și moralitatea publică a unei persoane;
- date privind solvabilitatea ori seriozitatea unei persoane fizice sau juridice potențială parteneră într-o afacere;
- persoanele dispărute de la domiciliu;
- bunurile care fac obiectul unor litigii de natură civilă sau penală înstrăinate în scopul prejudicierii intereselor unei părți în proces;
- asigurarea protecției împotriva scurgerii unor informații din sfera vieții private sau a activității operatorilor economici care doresc să păstreze confidențialitatea acestora.

(2) Activitatea detectivului particular nu poate fi contrară reglementărilor legale interne sau celor internaționale la care România este parte, siguranței naționale, ordinii publice ori bunelor moravuri.

(3) Informațiile obținute în urma activităților desfășurate de detectivul particular sunt destinate exclusiv clientului acestuia, în condițiile prezentei legi.

Art. 2. — (1) Detectivul particular își poate exercita profesia, după caz, în cadrul societăților specializate sau al cabinetelor individuale de detectivi particulari, înființate conform legislației comerciale și care funcționează în baza licenței eliberate de Inspectoratul General al Poliției Române.

(2) Obiectul de activitate al societăților specializate și al cabinetelor individuale de detectivi particulari este unic.

(3) Conducătorii executivi ai societăților specializate de detectivi particulari trebuie să fie absolvenți ai facultății de drept sau ai unei școli postliceale de detectivi ori să fi îndeplinit funcția de polițist ori lucrător în cadrul unei instituții publice cu atribuții în domeniul ordinii publice sau siguranței naționale cu grad de ofițer și să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 5 lit. c), d), e) și f).

(4) Asociații sau acționarii persoane fizice ai societăților specializate de detectivi particulari, înființate conform alin. (1), trebuie să îndeplinească cumulativ condițiile prevăzute de art. 5 lit. d) și e).

Art. 3. — (1) Detectivul particular este obligat să păstreze secretul profesional asupra datelor și informațiilor obținute.

(2) Datele și informațiile prevăzute la alin. (1) pot fi comunicate, la cerere, în condițiile legii, numai instanțelor judecătorești și Ministerului Public, dacă acestea sunt utile pentru aflarea adevărului în cauzele penale.

(3) În activitatea desfășurată, detectivul particular se supune legii, statutului societății specializate sau al cabinetului individual de detectivi particulari.

CAPITOLUL II

Dobândirea calității de detectiv particular

Art. 4. — Activitatea de detectiv particular poate fi desfășurată numai de persoanele care sunt atestate profesional.

Art. 5. — Poate dobândi calitatea de detectiv particular persoana care îndeplinește următoarele condiții:

- are cetățenia română sau cetățenia unuia dintre statele membre ale Uniunii Europene ori ale Spațiului Economic European;
- posedă cel puțin studii medii și este absolventă a unei școli postliceale de detectivi sau a îndeplinit funcția de polițist ori lucrător în cadrul unor instituții publice cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice sau siguranței naționale ori este absolventă a unei instituții de învățământ superior;
- este aptă din punct de vedere medical;
- să nu fi fost condamnată pentru infracțiuni săvârșite cu intenție;
- nu desfășoară o activitate care implică exercițiul autorității publice;
- a obținut avizul inspectoratului de poliție județean sau al Direcției generale de poliție a municipiului București, după caz;
- a promovat examenul de atestare a calității de detectiv particular, conform prevederilor art. 7, ori deține un certificat de calificare în această profesie sau un atestat similar eliberat în unul dintre statele membre ale Uniunii Europene și ale Spațiului Economic European.

Art. 6. — Pentru susținerea examenului de atestare a calității de detectiv particular, cei interesați trebuie să depună la inspectoratele de poliție județene sau, după caz, la Direcția generală de poliție a municipiului București următoarele acte:

- cerere;
- curriculum vitae;
- actul de stare civilă, în copie legalizată;
- actul de studii, în copie legalizată;
- actul de absolvire a unui curs de specialitate, în copie legalizată;
- certificate medicale și de testare psihologică, eliberate de o unitate sanitară specializată, respectiv de un laborator autorizat;
- certificat de cazier judiciar;
- declarație din care să rezulte că îndeplinește condiția prevăzută la art. 5 lit. e);
- dovada achitării tarifului pentru susținerea examenului de atestare a cunoștințelor, stabilit în conformitate cu dispozițiile legale.

Art. 7. — (1) Calitatea de detectiv particular se dobândește în urma verificării îndeplinirii condițiilor prevăzute de lege și a examinării candidaților de către o comisie instituită la nivelul inspectoratului de poliție județean, respectiv al Direcției generale de poliție a municipiului București.

(2) Comisia prevăzută la alin. (1) se întrunește trimestrial, iar verificarea cunoștințelor se face potrivit tematicii aprobate de Inspectoratul General al Poliției Române.

(3) După promovarea examenului, detectivului particular i se eliberează un atestat, pe baza căruia se poate asocia ori angaja

*) Republicată în temeiul art. 248 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012, rectificată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 117 din 1 martie 2013, cu modificările ulterioare, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 329/2003 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 306 din 8 mai 2007.

la o societate licențiată sau își poate înființa cabinet individual pentru desfășurarea de activități de investigare.

(4) Persoana respinsă la examen poate depune contestație la Inspectoratul General al Poliției Române în termen de 3 zile, acesta având obligația să o soluționeze în termen de 30 de zile de la data depunerii.

(5) Cetățenii din statele membre ale Uniunii Europene și ale Spațiului Economic European care au calitatea de detectiv particular pot desfășura activitățile specifice acestei profesii pe teritoriul României, în condițiile prezentei legi, exclusiv în baza unei delegații emise de societatea pe care o reprezintă, în vederea soluționării cazului ce face necesară prezența acestora în România. Cetățenii din statele membre ale Uniunii Europene și ale Spațiului Economic European fac dovada calității de detectiv particular cu actul care atestă în mod valabil această calitate în statul de origine sau de proveniență.

(6) Detectivii prevăzuți la alin. (5) au obligația ca înaintea desfășurării oricăror activități specifice și la încetarea acestora să înștiințeze organul de poliție competent teritorial.

Art. 8. — (1) Calitatea de detectiv particular încetează:

a) prin renunțare scrisă, care se depune la inspectoratul de poliție județean sau, după caz, la Direcția generală de poliție a municipiului București;

b) prin anularea atestatului în condițiile art. 23 alin. (2);

c) când persoana în cauză nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la art. 5 lit. a) și c)—e).

(2) Calitatea de detectiv particular se suspendă:

a) când împotriva persoanei în cauză se pune în mișcare acțiunea penală, pentru o infracțiune săvârșită cu intenție, în legătură cu activitatea sa de detectiv; în acest caz suspendarea durează până la soluționarea definitivă a cauzei;

b) pe timpul cât detectivul particular se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 10;

c) în condițiile prevăzute la art. 20 și art. 23 alin. (1).

Art. 9. — (1) După promovarea examenului de atestare detectivul particular utilizează, în scopul dovedirii acestei calități, legitimația de detectiv particular.

(2) Legitimația de detectiv particular este nominală și nu este transmisibilă. Modul de eliberare, forma și conținutul legitimației se stabilesc prin ordin*) al ministrului afacerilor interne, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 10. — Exercițarea profesiei de detectiv particular este incompatibilă cu:

a) activitatea salarizată în cadrul altor profesii, care implică exercițiul autorității publice;

b) activități care influențează independența profesiei ori contravin bunelor moravuri;

c) exercitarea nemijlocită de fapte de comerț, cu excepția celor conforme obiectului de activitate și îndeplinirii atribuțiilor specifice.

CAPITOLUL III

Drepturile și obligațiile detectivului particular, ale societăților specializate și ale cabinetelor individuale în care acesta își desfășoară activitatea

Art. 11. — (1) În exercitarea profesiei detectivul particular are dreptul să efectueze investigații în legătură cu persoanele, bunurile, faptele, datele și împrejurările care fac obiectul acestei activități, cu respectarea strictă a drepturilor și libertăților cetățenilor, precum și a dispozițiilor legale.

(2) În efectuarea investigației detectivul particular poate solicita persoanelor fizice sau autorităților publice informații care,

potrivit legii, nu sunt clasificate și nu aduc atingere dreptului la viață intimă, familială și privată ori altor drepturi și libertăți fundamentale ale persoanei vizate.

Art. 12. — Detectivul particular are următoarele obligații:

a) să manifeste probitate și conștiinciozitate profesională, scopul activității sale fiind aflarea adevărului în cauza pentru care a fost angajat;

b) să folosească metode și mijloace de investigare prin care să nu aducă atingere normelor de drept ori drepturilor și libertăților cetățenești;

c) să păstreze, chiar și după încetarea calității de detectiv particular, secretul profesional cu privire la actele, faptele, datele și împrejurările despre care a luat cunoștință în timpul desfășurării activității, cu excepția cazurilor expres prevăzute de lege;

d) să nu uzeze de calitatea de detectiv particular decât în interesul serviciului.

Art. 13. — Detectivului particular, în desfășurarea activității, îi este interzisă efectuarea de investigații cu privire la:

a) activitatea personalului reprezentanțelor diplomatice și consulare sau a organizațiilor internaționale cu statut similar;

b) activitatea persoanelor, desfășurată permanent ori temporar, cu orice titlu, în interesul autorităților publice, instituțiilor sau altor persoane juridice de interes public ori în serviciile de interes public;

c) datele confidențiale cu privire la convingerile politice, religioase, filozofice sau sindicale și la exprimarea acestor convingeri, la orientarea sexuală, sănătatea, originea socială ori etnică a unei persoane;

d) cauzele penale aflate în lucru la organele judiciare;

e) activitățile specifice desfășurate de instituțiile cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale.

Art. 14. — Societățile specializate și cabinetele individuale de detectivi particulari au următoarele drepturi:

a) să se doteze și să folosească mijloacele tehnice de investigare și comunicații permise de lege;

b) să organizeze cursuri și alte activități de pregătire profesională și fizică specifice pentru perfecționarea pregătirii personalului propriu;

c) să se afilieze în asociații profesionale care să le reprezinte interesele în relațiile cu alte asociații sau cu instituții ale statului;

d) să solicite oficial de la autoritățile publice date despre persoane, bunuri sau situații, necesare detectivului particular în procesul de investigare, care, potrivit legii, nu sunt clasificate și nu aduc atingere dreptului la viață intimă familială și privată ori altor drepturi și libertăți fundamentale ale persoanei vizate.

Art. 15. — (1) În organizarea și desfășurarea activității detectivii particulari din societățile specializate și din cabinetele individuale au obligația:

a) să întreprindă investigații numai în baza unei convenții scrise încheiate cu clientul;

b) să înființeze un registru numerotat și să îl înregistreze la inspectoratul de poliție județean sau, după caz, la Direcția generală de poliție a municipiului București, în care vor ține evidența cazurilor investigate;

c) să comunice datele și informațiile solicitate de procuror sau de instanța de judecată, pentru soluționarea unor cauze penale;

d) în cazurile în care constată că informațiile obținute vizează siguranța națională, să sesizeze de îndată autoritățile cu atribuții în domeniu;

*) A se vedea Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 492/2005 privind modul de eliberare, forma și conținutul legitimației de detectiv particular, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 133 din 14 februarie 2005.

e) să angajeze și să folosească pentru activitățile specifice de investigații numai persoane care au calitatea de detectiv particular;

f) în raport de posibilități și pe baza unor convenții, să primească în practică elevi ai școlilor de detectivi particulari.

(2) Societățile specializate și cabinetele individuale de detectivi particulari își întocmesc regulamentul de organizare și funcționare, care se aprobă prin dispoziție scrisă a conducătorului executiv al societății sau a șefului cabinetului individual, după caz.

CAPITOLUL IV

Sancțiuni

Art. 16. — Nerespectarea dispozițiilor prezentei legi atrage, după caz, răspunderea civilă, materială, disciplinară, contravențională sau penală.

Art. 17. — Exercițarea fără drept a profesiei de detectiv particular constituie infracțiune și se pedepsește potrivit Codului penal.

Art. 18. — Constituie contravenții următoarele fapte:

a) efectuarea de investigații în alte cazuri decât cele prevăzute la art. 1 alin. (1) sau cu încălcarea prevederilor art. 12 lit. b)—d) și ale art. 13;

b) încălcarea prevederilor art. 3 alin. (1) și (3) și ale art. 7 alin. (6);

c) încălcarea prevederilor art. 2 alin. (2) și (3), art. 3 alin. (2) și ale art. 15 alin. (1) lit. a)—e).

Art. 19. — (1) Contravențiile prevăzute la art. 18 se sancționează după cum urmează:

a) faptele prevăzute la lit. a) și c), cu amendă de la 500 lei la 1.000 lei;

b) fapta prevăzută la lit. b), cu amendă de la 200 lei la 500 lei.

(2) În cazul contravențiilor prevăzute la art. 18 lit. c), sancțiunea amenzii poate fi aplicată și persoanei juridice, caz în care limitele acesteia sunt de la 1.000 lei la 2.500 lei.

Art. 20. — (1) Repetarea săvârșirii contravențiilor prevăzute la art. 18 lit. a) și c) în interval de un an atrage suspendarea atestatului pe o perioadă de la 3 la 6 luni.

(2) Suspendarea atestatului și revocarea suspendării se dispun, în toate cazurile, de către Inspectoratul General al Poliției Române, la propunerea inspectoratelor de poliție județene sau a Direcției generale de poliție a municipiului București, și se comunică persoanei în cauză.

Art. 21. — Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către polițiștii anume desemnați de Inspectoratul General al Poliției Române.

Art. 22. — Prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și

completările ulterioare, cu excepția art. 28 și 29, se aplică și contravențiilor prevăzute de prezenta lege.

Art. 23. — (1) Încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 15 alin. (1) lit. a)—e) atrage și suspendarea atestatului de detectiv particular sau, după caz, a licenței de funcționare a societății specializate ori a cabinetului individual de detectivi particulari, pe o perioadă cuprinsă între o lună și 3 luni.

(2) Atestatul de detectiv particular sau, după caz, licența de funcționare a societății specializate ori a cabinetului individual de detectivi particulari se anulează dacă, într-un interval de un an de la data la care a expirat termenul de suspendare a atestatului sau a licenței, este săvârșită din nou una dintre faptele care atrag măsura suspendării.

Art. 24. — (1) Măsurile prevăzute la art. 23 referitoare la suspendarea sau anularea atestatului de detectiv particular se dispun de către inspectoratul de poliție județean care l-a emis sau, după caz, de către Direcția generală de poliție a municipiului București.

(2) Suspendarea sau anularea licenței de funcționare a societății specializate ori a cabinetului individual de detectivi particulari se dispune, în condițiile prezentei legi, de către Inspectoratul General al Poliției Române.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 25. — Controlul activității specifice desfășurate de societățile specializate și de cabinetele individuale de detectivi particulari se efectuează de polițiștii anume desemnați de către Inspectoratul General al Poliției Române, cu avizul Ministerului Public.

Art. 26. — Inspectoratul General al Poliției Române ține evidența tuturor detectivilor atestați, a societăților specializate și a cabinetelor individuale de detectivi particulari.

Art. 27. — Nomenclatorul de activități din economia națională se completează cu activitatea de detectiv particular.

Art. 28. — (1) Prevederile prezentei legi se completează cu dispozițiile legale privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România.

(2) Documentele necesare pentru dobândirea calității de detectiv particular, altele decât cele prevăzute la alin. (1), eliberate cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European, de către autoritățile statului de origine sau de proveniență, sunt recunoscute în condițiile legii.

Art. 29. — (1) Prezenta lege intră în vigoare la 90 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I*).

(2) În 60 de zile de la publicare, Inspectoratul General al Poliției Române și Serviciul Român de Informații vor elabora proiectul normelor de aplicare a prezentei legi, pe care îl vor supune aprobării Guvernului.

*) Legea nr. 329/2003 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 530 din 23 iulie 2003.

LEGEA Nr. 360/2003**privind regimul substanțelor și preparatelor chimice periculoase*)**

Art. 1. — Prezenta lege stabilește cadrul normativ general pentru controlul efectiv și supravegherea eficientă a regimului substanțelor și preparatelor chimice periculoase, în vederea protejării sănătății populației și a mediului împotriva acțiunii negative a substanțelor și preparatelor chimice periculoase.

Art. 2. — Principiile care stau la baza activităților ce implică substanțe și preparate chimice periculoase sunt:

a) principiul precauției în gestionarea substanțelor și a preparatelor chimice periculoase, în vederea prevenirii pagubelor față de sănătatea populației și de mediu;

b) principiul transparenței față de consumatori, asigurându-se accesul la informații privind efectele negative pe care le pot genera substanțele și preparatele chimice periculoase;

c) principiul securității operațiunilor de gestionare a substanțelor și preparatelor chimice periculoase.

Art. 3. — Substanțele și preparatele chimice periculoase, în înțelesul prezentei legi, sunt cele prevăzute la art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 200/2000**) privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și preparatelor chimice periculoase, aprobată cu modificări prin Legea nr. 451/2001.

Art. 4. — Lista substanțelor și preparatelor chimice periculoase este prevăzută în anexa nr. 2 la Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 200/2000, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 490/2002.***)

Art. 5. — Prevederile prezentei legi se referă la:

a) evaluarea și controlul riscului pe care substanțele și preparatele chimice periculoase îl reprezintă pentru sănătatea populației și pentru mediu;

b) restricții privind introducerea pe piață și utilizarea anumitor substanțe și preparate chimice periculoase;

c) controlul importului și exportului anumitor substanțe și preparate chimice periculoase;

d) substanțele care epuizează stratul de ozon;

e) introducerea pe piață a biocidelor;

f) aplicarea principiilor bunei practici de laborator (B.P.L.).

Art. 6. — În conformitate cu prevederile legale în vigoare, Agenția Națională pentru Substanțe și Preparatelor Chimice Periculoase****) are atribuții în următoarele domenii: clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor și preparatelor chimice periculoase, notificarea substanțelor chimice periculoase și aplicarea principiilor bunei practici de laborator (B.P.L.).

Art. 7. — (1) În scopul asigurării protecției mediului și a sănătății populației, anumite substanțe și preparate chimice periculoase se restricționează la introducerea pe piață și la utilizare.

(2) Substanțele și preparatele chimice periculoase care sunt restricționate la introducerea pe piață și la utilizare se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(3) Producătorii, importatorii, distribuitorii și utilizatorii sunt obligați să respecte toate restricțiile privind introducerea pe piață și utilizarea substanțelor și a preparatelor chimice periculoase prevăzute în actele normative specifice acestui domeniu.

Art. 8. — Principiile evaluării riscului pe care substanțele și preparatele chimice periculoase existente îl reprezintă pentru sănătatea populației și pentru mediu, evaluarea riscului acestor substanțe, raportarea datelor privind evaluarea riscului, controlul riscului, autoritățile responsabile de evaluarea și controlul riscului și atribuțiile acestora se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Art. 9. — Testele experimentale care se fac pentru evaluarea riscului pe care substanțele și preparatele chimice periculoase îl reprezintă pentru sănătatea populației și pentru mediu se efectuează cu respectarea principiilor bunei practici de laborator (B.P.L.).

Art. 10. — În scopul protecției mediului și a sănătății populației, unele substanțe și preparate chimice periculoase care sunt interzise la producere și utilizare sau a căror utilizare este sever restricționată de către unele țări sunt supuse unui control special atunci când sunt importate sau exportate de România.

Art. 11. — (1) Controlul importului și exportului anumitor substanțe și preparate chimice periculoase se face în conformitate cu prevederile Convenției privind procedura de consimțământ prealabil în cunoștință de cauză, aplicabilă anumitor produși chimici periculoși și pesticide care fac obiectul comerțului internațional, adoptată la Rotterdam la 10 septembrie 1998, la care România a aderat prin Legea nr. 91/2003, precum și cu prevederile comunitare din acest domeniu.

(2) Procedura de consimțământ prealabil în cunoștință de cauză pentru controlul importului și exportului anumitor substanțe și preparate chimice periculoase, denumită în continuare *procedura PIC*, se aprobă prin hotărâre a Guvernului, în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

*) Republicată în temeiul art. 248 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012, rectificată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 117 din 1 martie 2013, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 360/2003 privind regimul substanțelor și preparatelor chimice periculoase a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 635 din 5 septembrie 2003 și, ulterior, a mai fost modificată și completată prin:

— Legea nr. 263/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2003 privind regimul substanțelor și preparatelor chimice periculoase, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 7 octombrie 2005;

— Legea nr. 254/2011 pentru modificarea art. 26 din Legea nr. 360/2003 privind regimul substanțelor și preparatelor chimice periculoase, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 867 din 8 decembrie 2011.

**) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 200/2000 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și preparatelor chimice periculoase, aprobată cu modificări prin Legea nr. 451/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 26 iulie 2001, cu modificările și completările ulterioare, a fost abrogată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 145/2008 pentru abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 200/2000 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și preparatelor chimice periculoase, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 754 din 7 noiembrie 2008, aprobată prin Legea nr. 213/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 369 din 11 iunie 2009.

***) Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 200/2000 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și preparatelor chimice periculoase, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 490/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 356 din 28 mai 2002, au fost abrogate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.408/2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor periculoase, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 813 din 4 decembrie 2008.

*****) A se vedea art. 5 din Legea nr. 349/2007 privind reorganizarea cadrului instituțional în domeniul managementului substanțelor chimice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 840 din 7 decembrie 2007, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 12. — Producția, importul, exportul, introducerea pe piață, utilizarea, recuperarea, distrugerea și prevenirea emisiilor în atmosferă ale substanțelor care epuizează stratul de ozon se supun prevederilor legale specifice acestui domeniu.

Art. 13. — Cerințele care trebuie îndeplinite pentru autorizarea introducerii pe piață a biocidelor și recunoașterea mutuală a acestei autorizări se stabilesc prin hotărâre a Guvernului*), în termen de 2 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 14. — În domeniul reglementării regimului substanțelor și preparatelor chimice periculoase au responsabilități următoarele ministere și instituții:

- a) Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice;
- b) Ministerul Sănătății;
- c) Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice;

d) Ministerul Economiei**), prin Agenția Națională pentru Substanțe și Preparare Chimice Periculoase.

Art. 15. — Pentru evaluarea efectelor pe care substanțele și preparatele chimice periculoase le au asupra sănătății populației și mediului se înființează Comitetul interministerial științific consultativ pentru evaluarea toxicității și ecotoxicității substanțelor chimice periculoase, prin hotărâre a Guvernului***), în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 16. — Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice are următoarele atribuții:

a) este autoritatea națională competentă pentru aplicarea procedurii PIC pentru controlul importului și exportului anumitor substanțe și preparate chimice periculoase;

b) inițiază, împreună cu celelalte autorități competente, acte normative specifice referitoare la restricționarea introducerii pe piață a anumitor substanțe și preparate chimice periculoase; evaluează controlul riscului pentru om și mediu, reprezentat de substanțele chimice existente, controlul importului și exportului anumitor substanțe și preparate chimice periculoase; evaluează introducerea pe piață a biocidelor, cu excepția produselor utilizate în profilaxia sanitar-umană și la activitățile referitoare la substanțele care epuizează stratul de ozon;

c) depozitează, deține și difuzează informațiile specifice referitoare la substanțele care epuizează stratul de ozon; controlează și supraveghează modul de aplicare pe teritoriul României a prevederilor Convenției privind protecția stratului de ozon, adoptată la Viena la 22 martie 1985, ale Protocolului privind substanțele care epuizează stratul de ozon, adoptat la Montreal la 16 septembrie 1987, și ale Amendamentului la Protocolul de la Montreal, adoptat la Londra la 27—29 iunie 1990, la care România a aderat prin Legea nr. 84/1993, cu modificările ulterioare, precum și aplicarea legislației interne specifice acestui domeniu;

d) inspectează, prin personalul împuternicit din subordinea sa, modul în care sunt aplicate și respectate prevederile legale referitoare la substanțele și preparatele chimice periculoase, în vederea prevenirii și combaterii poluării mediului;

e) constată și sancționează nerespectarea prevederilor referitoare la regimul substanțelor și preparatelor chimice periculoase;

f) organizează, separat sau împreună cu alte autorități competente, pregătirea personalului din subordine sau din alte ministere și instituții implicat în aplicarea prevederilor legale privind substanțele și preparatele chimice periculoase.

Art. 17. — Ministerul Sănătății are următoarele atribuții:

a) este autoritatea națională competentă în colectarea datelor, stabilirea priorităților și estimarea riscului substanțelor și preparatelor chimice periculoase în relație cu sănătatea omului;

b) stabilește strategiile prin care se îndeplinesc măsurile de limitare a riscurilor pentru populația expusă la substanțe și preparate chimice periculoase care afectează ireversibil sănătatea omului;

c) monitorizează starea de sănătate a populației expuse la substanțe și preparate chimice periculoase din mediul înconjurător sau profesional;

d) realizează baza de date privind proprietățile toxicologice ale substanțelor și preparatelor chimice periculoase;

e) identifică și evaluează substanțele și preparatele chimice periculoase care afectează sănătatea umană;

f) asigură secretariatul Comitetului interministerial științific consultativ pentru evaluarea toxicității și ecotoxicității substanțelor chimice periculoase, înființat în temeiul prevederilor art. 15;

g) participă la stabilirea principiilor de evaluare a riscului pe care îl reprezintă substanțele și preparatele chimice periculoase pentru sănătatea populației și pentru mediu;

h) participă la elaborarea și promovarea actelor normative referitoare la evaluarea efectelor pe care substanțele și preparatele chimice periculoase le au asupra sănătății populației și mediului;

i) exercită controlul respectării regimului substanțelor și preparatelor chimice periculoase, în scopul prevenirii afectării sănătății populației;

j) participă la stabilirea concentrațiilor maxime admise de substanțe chimice periculoase în sol, apă, aer și produse alimentare;

k) coordonează, împreună cu Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice, formarea specialiștilor care realizează evaluarea de risc pentru sănătate în relație cu substanțele și preparatele chimice periculoase;

l) inspectează respectarea principiilor bune practice de laborator (B.P.L.) în cazul testării aditivilor alimentari, a celor pentru hrana animalelor și a pesticidelor, a produselor biologice, contaminanților și a biocidelor;

m) inițiază, împreună cu celelalte autorități competente, norme specifice pentru reglementarea introducerii pe piață a biocidelor din categoria celor utilizate în profilaxia sanitar-umană, dezinfectante și sanitizante, microbiocide și prezervative.

Art. 18. — Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice are următoarele atribuții:

a) inițiază și promovează, împreună cu celelalte autorități competente, acte normative specifice referitoare la protecția sănătății și securitatea angajaților care desfășoară activități sau se află în locurile de muncă în care sunt prezente substanțe ori preparate chimice periculoase, precum și la evaluarea și controlul riscului pe care îl reprezintă pentru om și mediu substanțele și preparatele chimice periculoase;

b) stabilește, împreună cu celelalte autorități competente, reglementări în domeniul securității și sănătății în muncă, politicile de prevenire a accidentelor de muncă și bolilor profesionale datorate substanțelor și preparatelor chimice periculoase;

*) A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 956/2005 privind plasarea pe piață a produselor biocide, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 21 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare.

**) A se vedea art. 1 din Legea nr. 349/2007 privind reorganizarea cadrului instituțional în domeniul managementului substanțelor chimice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 840 din 7 decembrie 2007, cu modificările ulterioare, prin care Agenția Națională pentru Protecția Mediului și Garda Națională de Mediu preiau atribuțiile și responsabilitățile Agenției Naționale pentru Substanțe și Preparare Chimice Periculoase.

***) A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 1.739/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea Comitetului interministerial științific consultativ pentru evaluarea toxicității și ecotoxicității substanțelor chimice periculoase, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 996 din 28 octombrie 2004.

c) controlează, prin Inspekția Muncii, modul în care angajatorii aplică și respectă măsurile de prevenire necesare în cazul prezenței în mediul de muncă a substanțelor și preparatelor chimice periculoase.

Art. 19. — Producătorii și importatorii au, în principal, următoarele atribuții și răspunderi:

a) se documentează și/sau efectuează testări privind proprietățile substanțelor și preparatelor chimice periculoase existente, în vederea evaluării riscului pe care aceste substanțe îl reprezintă pentru sănătatea populației și pentru mediu;

b) clasifică, etichetează și ambalează substanțele și preparatele chimice periculoase existente, în conformitate cu prevederile actelor normative specifice care reglementează aceste activități;

c) furnizează Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice, Ministerului Sănătății și Agenției Naționale pentru Substanțe și Preparare Chimice Periculoase toate informațiile despre proprietățile substanțelor și preparatelor chimice periculoase care pot pune în pericol sănătatea populației și mediul.

Art. 20. — Producătorii și importatorii care introduc pe piață substanțe și preparate chimice periculoase, restricționate la producere și utilizare în conformitate cu prevederile actelor normative specifice, au următoarele obligații:

a) să nu producă sau să nu importe, în vederea introducerii pe piață și a utilizării, substanțele și preparatele chimice periculoase interzise pe baza actelor normative specifice;

b) să nu producă substanțe și preparate chimice periculoase, ale căror introducere pe piață și utilizare sunt restricționate, decât pentru acele utilizări pentru care sunt prevăzute condițiile de restricționare în actele normative specifice.

Art. 21. — Introducerea pe piață a substanțelor și preparatelor chimice periculoase care îndeplinesc prevederile legale privind clasificarea, ambalarea, etichetarea și procedura de notificare nu poate fi interzisă, restricționată sau împiedicată.

Art. 22. — Utilizatorii au obligația să folosească substanțele și preparatele chimice periculoase restricționate la utilizare numai cu respectarea condițiilor de restricționare stabilite de actele normative specifice.

Art. 23. — Importatorii și exportatorii de substanțe și preparate chimice periculoase al căror import/export este controlat prin procedura PIC sunt obligați să efectueze importul/exportul numai pe bază de notificare, conform acestei proceduri.

Art. 24. — (1) Producătorii, distribuitorii, utilizatorii, importatorii și exportatorii au obligația să permită personalului împuternicit conform prezentei legi să efectueze inspecții asupra modului în care aplică și respectă reglementările privind regimul substanțelor și preparatelor chimice periculoase.

(2) Producătorii, distribuitorii, utilizatorii, importatorii și exportatorii sunt obligați să furnizeze inspectoratului teritorial de muncă pe raza căruia își desfășoară activitatea, înainte de începerea acesteia, lista cu substanțele și preparatele chimice periculoase pe care le vor deține, cu precizarea categoriei din care fac parte, care pot pune în pericol sănătatea angajaților în mediul de muncă.

Art. 25. — Activitatea de inspecție pentru respectarea prevederilor legale privind regimul substanțelor și preparatelor chimice periculoase se face de către personalul împuternicit din cadrul Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice, Ministerului Sănătății, Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârștnice, Ministerului Afacerilor Interne și al Agenției Naționale pentru Substanțe și Preparare Chimice

Periculoase, inclusiv de personalul împuternicit din cadrul structurilor teritoriale ale acestora.

Art. 26. — Producătorii, distribuitorii, utilizatorii, importatorii și exportatorii care desfășoară activități cu substanțe și preparate toxice și foarte toxice sunt obligați să ia măsurile corespunzătoare pentru asigurarea și protejarea sănătății oamenilor, animalelor și a mediului, precum și pentru prevenirea oricărui sustrageri de astfel de substanțe și preparate ori deturnarea acestora din circuitul legal.

Art. 27. — Modul în care se realizează activitatea de inspecție la nivel teritorial și prezentarea rezultatelor inspecțiilor se stabilesc prin ordin comun al ministrului mediului și schimbărilor climatice, al ministrului sănătății, al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârștnice și al ministrului economiei.

Art. 28. — (1) Constituie contravenții următoarele fapte ale persoanelor fizice sau juridice care desfășoară activități în domeniul substanțelor și preparatelor chimice periculoase:

a) furnizarea de către producători, importatori, distribuitori și utilizatori a unor date nereale sau incomplete despre substanțele și preparatele chimice periculoase care sunt avute în vedere pentru evaluarea riscului pe care acestea îl reprezintă pentru sănătatea populației și pentru mediu sau a căror introducere pe piață ori utilizare este interzisă sau restricționată;

b) netransmiterea sau transmiterea cu întârziere de către producători, distribuitori și utilizatori a datelor necesare pentru evaluarea riscului pe care substanțele și preparatele chimice periculoase îl reprezintă pentru sănătatea populației și pentru mediu;

c) împiedicarea accesului personalului împuternicit, conform prevederilor art. 25, în spațiile de lucru sau de desfășurare a operațiunilor cu substanțe și preparate toxice și foarte toxice ori refuzul de a pune la dispoziția organelor de control datele și documentele solicitate, referitoare la operațiunile cu acestea.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează după cum urmează:

a) pentru persoanele fizice, cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei;

b) pentru persoanele juridice, cu amendă de la 20.000 lei la 60.000 lei.

Art. 29. — Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 28 se fac de către personalul împuternicit din cadrul Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice, din cadrul Gărzii Naționale de Mediu, precum și din cadrul Ministerului Sănătății și al structurilor sale teritoriale, din cadrul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârștnice, prin Inspekția Muncii și inspectoratele teritoriale de muncă, și de către ofițerii și agenții de poliție din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

NOTĂ:

Reproducem mai jos prevederile art. II din Legea nr. 263/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2003 privind regimul substanțelor și preparatelor chimice periculoase, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 7 octombrie 2005, care nu sunt încorporate în forma republicată a Legii nr. 360/2003 și care se aplică, în continuare, ca dispoziții proprii ale actelor modificatoare:

„Art. II. — Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Decretul Consiliului de Stat nr. 466/1979 privind regimul produselor și substanțelor toxice, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 2 din 3 ianuarie 1980, cu modificările ulterioare.”

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2014 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.500	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2014 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

